

Sygn. akt XVII AmE 92/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Bogdan Gierzyński**

protokolant: sekretarz sądowy Wioleta Donoch

po rozpoznaniu 15 kwietnia 2019 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 20 grudnia 2016 r. znak: (...)

I. uchyla zaskarżoną decyzję;

II. zasądza od pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 92/17

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z 20 grudnia 2016 r. znak: (...), działając na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w zw. z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, w zw. z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła oraz na podstawie art. 104 k.p.a. w zw. z art. 30 ust. 1 P.e., po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. orzekł, że:

1. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. w dniu 10 sierpnia 2015 r., w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w miejscowości (...), naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 P.e., co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy,
2. za działanie wymienione w punkcie 1 wymierzył (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. karę pieniężną w kwocie 7.051 zł.

Od powyższej decyzji odwołanie wniósł (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., zaskarżając ją w całości i zarzucając jej:

1. Art. 56 ust. 1 pkt. 3a, w zw. z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne w zw. z § 5 pkt. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła -poprzez przyjęcie,

że Odwołujący (odbiorca energii) nie zastosował się do ograniczeń w poborze energii w dniu 10.08.2015 roku (zarzut naruszenia prawa materialnego),

2. Art. 104 w związku z art. 77 § 1 i art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego - poprzez przyjęcie, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w szczególności postanowienia wiążącej Odwołującego umowy sprzedaży energii elektrycznej z dnia 17.02.2003 roku nr (...), stanowią podstawę do uznania, że jest on podmiotem zobowiązanym do stosowania się do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii (zarzut naruszenia prawa procesowego).

Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa Urzędu zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Powoda - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. (Odbiorcę) łączy z Zakładem (...) S.A. „Umowa sprzedaży energii elektrycznej” zawarta 17 lutego 2003 r. na czas nieokreślony. W umowie tej odbiorca został zakwalifikowany do III grupy przyłączeniowej, moc przyłączeniową określono na 1500 KW, a moc umowną na 200 KW. **/k. 41-45, k. 19-22 akt adm./**

Zgodnie z § 3 ust. 2 umowy, (...) jest uprawniony w okresach niedoboru mocy ograniczyć – zgodnie z planami wprowadzenia ograniczeń uzgadnianymi z właściwym operatorem systemu rozdzielczego – wielkość poboru mocy i energii elektrycznej a Odbiorca obowiązany jest wtedy uregulować przebieg obciążeń dobowych zgodnie z zaleceniami Zakładu (...).

(...) przesłał Odbiorcy Plan wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na okres od dnia 1 września 2014 r. do dnia 31 sierpnia 2015 r. pismem z dnia 28 sierpnia 2014 r., znak: (...).

W planie tym określono dopuszczalny pobór mocy elektrycznej według stopnia zasilania w MW dla przyłącza powoda, zlokalizowanego w miejscowości (...) wynosi 1200 MW. We wskazanym piśmie z 15 października 2014 r. (...) poinformował powoda, że w przywołanym planie, ze względu na sposób przekazywania powiadomień i poleceń służb dyspozytorskich, zakład powoda został zaliczony do grupy R, a sposobem powiadomienia o wprowadzeniu ograniczeń będzie informacja radiowa. **/k. 38, k. 46, k. 10-12 akt adm./**

(...) S.A. (dalej: (...)), pełniące funkcję Operatora Systemu Przesyłowego (dalej: OSP), w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m.in. wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 16d P.e. i wprowadziły na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 P.e. - od godz. 10.00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały do godziny 24:00 dnia 11 sierpnia 2015 r.

W dniu 10 sierpnia 2015 r., działając w oparciu o art. 11c ust. 3 P.e., (...) zgłosiły konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 P.e., tj. w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, przewidującego na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła.

Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku Ministra Gospodarki, Rada Ministrów wydał w dniu 11 sierpnia 2015 r. rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. **/okoliczność bezsporna/**

Rozporządzenie to zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło wskazane wyżej ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. /
okoliczność bezsporna/

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. uzyskał od (...) Oddział B. w dniu 10 sierpnia 2015 r. informację o wprowadzonych od godziny 10:00 ograniczeniach w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, podaną do wiadomości komunikatem z tego dnia z godziny 7:55, choć nie miał ku temu prawnego obowiązku, ale że od ponad 20 lat ograniczenia nie były wprowadzane, podjęto decyzję o potrzebie poinformowania odbiorców. Powód nie dostosował się do ograniczeń wprowadzonych przez Operatora Systemu Przesyłowego – (...), przekraczając o 2,3506000 MW w godzinie dopuszczalny pobór mocy w dniu 10 sierpnia 2015 r. /**k. 35-37 akt adm./**

W 2015 r. (...) Sp. z o.o. uzyskał przychód w wysokości (...) zł. /**k. 16 akt adm./**

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wskazane dowody, zgromadzone w toku postępowania administracyjnego, jak i w oparciu o twierdzenia stron, oraz fakty powszechnie znane. Sąd przyznał moc dowodową wszystkim zebrany w sprawie dokumentom, które nie były kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im mocy dowodowej.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie powoda podlegało przez Sąd uwzględnieniu, ze względu na brak podstawy prawnej do wydania przez Prezesa URE zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z treścią art. 11 ust. 1 P.e., w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

Ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła polegają na:

- 1) ograniczeniu maksymalnego poboru mocy elektrycznej oraz dobowego poboru energii elektrycznej;
- 2) zmniejszeniu lub przerwaniu dostaw ciepła (art. 11 ust. 3 P.e.).

W myśl art. 11 ust. 7 P.e., Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii (poprzednio: ministra gospodarki), w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

Z kolei zgodnie z art. 11c ust. 2 P.e., w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

- 1) podejmuje we współpracy z użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym z odbiorcami energii elektrycznej, wszelkie możliwe działania przy wykorzystaniu dostępnych środków mających na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenie jego negatywnym skutkom;

2) może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin.

Natomiast zgodnie z art. 11c ust. 3 P.e., operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw energii (poprzednio: ministra gospodarki) oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7.

Z kolei art. 11d ust. 3 P.e. przewiduje, że w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.

Szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń w dostawach i poborze energii elektrycznej określa rozporządzenie Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

Zgodnie zaś z § 5 pkt 1 rozporządzenia, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła dotyczą każdego z odbiorców energii elektrycznej - dla których wielkość mocy umownej określonej w umowach ustalona została powyżej 300 kW i którzy nie podlegają ochronie przed wprowadzonymi ograniczeniami na podstawie § 6 ust. 1 rozporządzenia. Zaś w świetle tego ostatniego przepisu, ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami podlegają odbiorcy energii elektrycznej w ciągu całego roku, dla których wielkość mocy umownej określonej w zawartej umowie sprzedaży, umowie o świadczenie usług przesyłania albo dystrybucji lub umowie kompleksowej ustalona została poniżej 300 kW oraz:

- 1) szpitale i inne obiekty ratownictwa medycznego;
- 2) obiekty wykorzystywane do obsługi środków masowego przekazu o zasięgu krajowym;
- 3) porty lotnicze;
- 4) obiekty międzynarodowej komunikacji kolejowej;
- 5) obiekty wojskowe, energetyczne oraz inne o strategicznym znaczeniu dla funkcjonowania gospodarki lub państwa, określone w przepisach odrębnych;
- 6) obiekty dysponujące środkami technicznymi służącymi zapobieganiu lub ograniczaniu emisji, negatywnie oddziałujących na środowisko.

Z kolei zgodnie z § 8 ust. 1 i 2 i 6 rozporządzenia, wielkości określające poziomy wprowadzanych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej poprzez ograniczenie poboru mocy ujęte są w planach wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które podlegają corocznej aktualizacji. Plan taki opracowywany jest przez operatorów systemów przesyłowych uzgadnianych z Prezesem URE na podstawie planów wprowadzania ograniczeń opracowywanych przez operatorów systemów dystrybucyjnych. Zaś na mocy § 10 rozporządzenia, umowy zawarte przez przedsiębiorstwa energetyczne z odbiorcami zawierają maksymalne ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej ujęte w planach ograniczeń i określają sposób powiadamiania o obowiązujących stopniach zasilania.

Rozporządzenie Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w § 11 i § 12 określa sposób informowania odbiorców z planami ograniczeń i ograniczeniami w poborze energii elektrycznej. I tak, według pierwszego z wymienionych przepisów, operatorzy oraz przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło zapoznają odbiorców z planami ograniczeń przez ogłoszenia zamieszczane w sposób zwyczajowo przyjęty w danej

miejsowości lub w formie elektronicznej na swojej stronie internetowej albo w formie ustalonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, co najmniej na 30 dni przed dniem obowiązywania ograniczeń. Natomiast zgodnie z § 12:

1. Ograniczenia w poborze energii elektrycznej są realizowane przez odbiorców stosownie do komunikatów operatorów o obowiązujących stopniach zasilania.
2. Komunikaty operatorów o obowiązujących stopniach zasilania, o których mowa w § 9, wprowadzanych jako obowiązujące w najbliższych 12 godzinach i przewidywanych na następne 12 godzin, są ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie I Polskiego Radia o godzinie 7⁵⁵ i 19⁵⁵ oraz na stronach internetowych operatorów i przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło, które obowiązują w czasie określonym w tych komunikatach.
3. W przypadku zróżnicowania wprowadzonych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, w stosunku do stopni zasilania ogłoszonych w komunikatach radiowych, operatorzy powiadamiają odbiorców indywidualnie w formie pisemnej lub w sposób określony w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, albo za pomocą innego środka komunikowania się w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.
4. Powiadomienia, o których mowa w ust. 3, są dla odbiorcy obowiązujące w pierwszej kolejności w stosunku do powiadomień ogłaszanych w komunikatach radiowych.

W przedmiotowej sprawie niekwestionowanie powód jest odbiorcą energii elektrycznej, którego dotyczą ograniczenia w poborze mocy i jednocześnie nie mają do niego zastosowania wyłączenia z § 6 rozporządzenia. Powód był zatem zobowiązany zastosować się zarówno do ograniczeń wprowadzonych przez Operatora Systemu Przesyłowego (...) w dniu 10 sierpnia 2015 r., jak i do ograniczeń wynikających z rozporządzenia Rady Ministrów z 11 sierpnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. Poza sporem jest, że powód uzyskał wiedzę o tych ograniczeniach z komunikatów radiowych.

W związku z powyższym, Sąd Okręgowy stwierdza, że powód nie dostosował się do ograniczeń, wprowadzonych przez Operatora Systemu Przesyłowego na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 P.e., przekraczając o 2, (...) MW W godzinie dopuszczalny pobór mocy w dniu 10 sierpnia 2015 r.

Podkreślenia wymaga bowiem, iż z treści zawiadomienia (...) S.A. z 28 sierpnia 2014 r., o wprowadzeniu od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. „Planu ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej”, w sposób jasny i jednoznaczny wynika, że ze względu na sposób przekazywania powiadomień i poleceń służb dyspozytorskich, zakład powoda został zaliczony do grupy R, a właściwymi służbami w zakresie powiadomień typu R jest Centrum Dyspozytorskie E. lub organ nadrzędny Oddziałowe Centrum Dyspozytorskie (k. 38 akt adm.).

Z kolei grupa R to odbiorcy otrzymujący powiadomienia wyłącznie w formie radiowych „komunikatów energetycznych” o obowiązujących stopniach zasilania. Oznacza to, że do powoda nie mogło mieć zastosowania, tj. telefoniczne polecenie ograniczenia poboru mocy właściwego organu dyspozytorskiego (...) Oddział B.), mające moc nadrzędną nad powiadomieniami radiowymi. Tym samym, powód powinien był dostosować się do wprowadzonych ograniczeń w terminie wskazanym w radiowym komunikacie energetycznym w programie I Polskiego Radia z godz. 7:55, tj. powinien był to uczynić do godziny 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r.

Odpowiedzialność za niedostosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii ma charakter obiektywny, albowiem dla stwierdzenia naruszenia przez przedsiębiorcę ciężącego na nim obowiązku wystarczające jest ustalenie, że podmiot ten zachował się w sposób sprzeczny z wiążącym go nakazem lub zakazem. Z kolei ewentualne lub błędne pouczenie przez służby dyspozytorskie w zakresie procedury zastosowania się do wprowadzonych ograniczeń, mogło by mieć znaczenie jedynie przy ustalaniu wymiaru kary pieniężnej.

Na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e., Prezes URE jest uprawniony do nałożenia kary pieniężnej na podmiot, który nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Ustawodawca przewidział zatem sankcję nie ogólnie za każdy przypadek niezastosowania się do tego rodzaju ograniczeń, lecz jedynie za niezastosowanie się do ściśle określonych, konkretnych ograniczeń, tj. wprowadzonych w oparciu o art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 P.e.

Art. 11 P.e. dotyczy ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzanych w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, a nie decyzji OSP. Oznacza to, że powołanie tego przepisu w sentencji zaskarżonej decyzji, było nieprawidłowe, skoro powodowi zarzucono jedynie niezastosowanie się do ograniczeń wprowadzonych przez OSP.

Z kolei jeśli chodzi o art. 11c ust. 3 P.e., który jakkolwiek nie został przywołany jako podstawa prawna zaskarżonej decyzji, to przepis ten nie stanowi samoistnej podstawy do wprowadzenia ograniczeń. Dotyczy on bowiem obowiązków informacyjnych operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w związku z wystąpieniem zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, a także obowiązku zgłoszenia konieczności wprowadzenia ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7, tj. w trybie rozporządzenia Rady Ministrów.

Sankcja za niedopełnienie przez operatora wskazanych obowiązków została przewidziana w art. 56 ust. 1 pkt 1c P.e. Dlatego, w ocenie Sądu, odesłanie w art. 56 ust. 3a P.e. do przepisu art. 11c ust. 3 P.e. jest „puste” i dlatego stanowi to o błędzie ustawodawcy. Przepis ten nie daje zatem żadnych podstaw do nałożenia na dany podmiot, jakichkolwiek ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Prezes URE oparł zaskarżoną decyzję m.in. na art. 11d ust. 3 P.e., co zdaniem Sądu, również było bezpodstawne, albowiem przepis ten nie stanowi rozwinięcia uprawnień OSP wskazanych w art. 11c ust. 2 P.e., określając sposób realizacji wprowadzonych ograniczeń. Powyższa norma dotyczy możliwości ograniczenia przez operatorów systemu elektroenergetycznego, a nie OSP, świadczonych przez nich usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do usunięcia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw.

W konsekwencji powyższego Sąd uznał, że przepisy art. 11c ust. 3 P.e. oraz art. 11d ust. 3 P.e. nie stanowią samoistnej podstawy prawnej wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w trybie polecenia OSP.

Podstawą jest art. 11c ust. 2 pkt 2 P.e., nie uwzględniony jednakowoż w treści art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e. Oznacza to, że odesłanie zawarte w danym zakresie w ostatnim z wymienionych przepisów, przyznającym Prezesowi URE kompetencję do wymierzenia kary pieniężnej, jest błędne. Dlatego nałożenie tej kary w przypadku niezastosowania się do ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 P.e., wymagałoby zastosowania przez organ wykładni rozszerzającej art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e., co w ocenie Sądu jest niedopuszczalne.

Reasumując, kary pieniężne wymierzane na podstawie ustawy Prawo energetyczne, stanowią rodzaj sankcji administracyjnokarnej. Przepisy o charakterze administracyjnokarnym, przewidujące kary pieniężne za określone naruszenia, winny zaś być stosowane przez organy administracji publicznej w sposób ścisły i precyzyjny, tzn. dokładnie odpowiadający normie prawnej bez stosowania wykładni rozszerzającej, analogii, czy domniemań (patrz: M. Sachajko [w:] red. M. Swora, Z. Muras, Prawo energetyczne, Komentarz do art. 12-72, Warszawa 2016, Legalis).

Zdaniem Sądu, konstrukcja przepisu art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e. budzi zastrzeżenia w zakresie spełniania zasady określoności czynów zabronionych pod groźbą kary (nullum crimen, nulla poena sine lege). Zasada ta w demokratycznym państwie prawnym stanowi jeden z filarów ochrony karnoprawnej, która zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, winna być stosowana także w przypadku odpowiedzialności za delikty administracyjne, w tym także te, które zostały unormowane w ustawie Prawo energetyczne. Ustawowe formułowanie przepisów o charakterze represyjnym musi w pełni odpowiadać zasadzie określoności, co oznacza, że ustawa musi w sposób kompletny, jasny, jednoznaczny i precyzyjny definiować wszelkie znamiona czynów zagrożonych karą. Sąd Okręgowy podziela pogląd Naczelnego Sądu Administracyjnego, wyrażony w uzasadnieniu wyroku z 1 czerwca 2004 r., sygn.akt GSK 30/04,

zgodnie z którym przy egzekwowaniu obowiązku, kształtowanego normą prawa administracyjnego materialnego, za którego naruszenie przewidziana jest administracyjna kara pieniężna, muszą być zachowane bezwzględnie zasady interpretacji i stosowania norm o charakterze restrykcyjnym ukształtowane w dziedzinie prawa karnego, zwłaszcza zasada prymatu wykładni językowej przed innymi rodzajami wykładni (LEX nr 799784). Zdaniem Sądu nie budzi wątpliwości, że w odniesieniu do przepisu art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e., powyższe kryteria, nie został spełniony wymóg kompletności i jednoznaczności w formułowaniu przez ustawodawcę przesłanek normatywnych kary pieniężnej.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c., Sąd uchylił zaskarżoną decyzję, jako wydaną bez podstawy prawnej.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że pozwany Prezes URE, jako strona przegrywająca spór, zobowiązany jest do zwrotu powodowi kosztów procesu, na które złożyły się: opłata od odwołania w wysokości 100 zł.

SSO Bogdan Gierzyński